

Universiteit
Leiden
The Netherlands

'Recycling the past' Tzu-chi waste recycling and the cultural politics of nostalgia in Taiwan

Dung, Y.A.

Citation

Dung, Y. A. (2021, September 8). *'Recycling the past': Tzu-chi waste recycling and the cultural politics of nostalgia in Taiwan*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3209240>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3209240>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <https://hdl.handle.net/1887/3209240> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Dung, Y.A.

Title: 'Recycling the past' : Tzu-chi waste recycling and the cultural politics of nostalgia in Taiwan

Issue Date: 2021-09-08

Samenvatting

Dit proefschrift onderzoekt de relatie tussen afvalrecycling en de hedendaagse maatschappij vanuit een socio-cultureel perspectief, en bekijkt hoe het proces van materialen uit elkaar halen een maatschappij opbouwt. Met empirische focus op Tzu-chi recycling in Taiwan bekijkt dit proefschrift post-autoritair Taiwan door de lens van afvalrecycling, maar wil afvalrecycling ook begrijpen vanuit Taiwan. Tzu-chi is een lekenorganisatie gebaseerd op boeddhisme en is Taiwans belangrijkste niet-gouvernementele organisatie. Het heeft een leger van meer dan 90.000 vrijwilligers bijeengebracht in Taiwan. De meesten van hen zijn oudere vrouwen. Zij nemen al sinds de vroege jaren '90 deel aan communautaire recycling als een van de liefdadigheidsactiviteiten van de organisatie Tzu-chi is een opvallend geval, ingeburgerd in een systeem van terugwinning van grondstoffen dat primair gevormd is door een combinatie van bestuur en marktwerking. Deze combinatie van factoren zorgt dat Taiwan internationaal gezien behoort tot de maatschappijen met de hoogste mate van recycling.

Op basis van breed etnografisch onderzoek van 2014 tot 2018 onderzoekt dit proefschrift de contexten waarin Tzu-chi recycling ontstaan is, en welke sociale en culturele betekenissen aan afval worden toegekend. De empirische materialen voor de analyse omvatten een serie participant-observaties bij meerdere Tzu-chi recycling lokaties en activiteiten interviews met officiële vertegenwoordigers, administratieve en normale vrijwilligers, gekoppeld met een literatuuronderzoek.

Twee proposities onderliggen de analyse. De eerste is dat recycling niet alleen gaat om het transformeren van objecten, maar ook om het transformeren van mensen als het gaat om hun relatie tot materialen en omgevingen, hun interactienetwerken, en hun denken. Van daaruit onderzoekt dit proefschrift wat voor object/subjectieve waarden worden teruggebracht, hersteld, en herbestemd in parallel met het recyclingproces. De tweede propositie is een circulaire weergave van tijd - waarin tijd gezien wordt als een vervlechting van herinneringen en fantasie, van sociale ontwikkelingen en afdanking. Gebaseerd op deze kijk werpt dit proefschrift licht op degenen die 'achtergelaten' zijn in Taiwan's hedendaagse ontwikkeling en de manieren waarop zij gemobiliseerd en gekoesterd door afvalrecycling, in een aspiratie naar verbetering en vooruitgang. Daarom is dit proefschrift relevant om begrip te krijgen van het continuüm tussen heden en verleden in een maatschappij, en een breuk met betrekking tot afval.

Het proefschrift analyseert vier aspecten van Tzu-chi recycling: management, mensen, gemeenschap en discours, om te begrijpen hoe Tzu-chi recycling heeft gecorrespondeerd met en bijgedragen aan sociale veranderingen in Taiwan. De zes inhoudelijke hoofdstukken behandelen deze vier aspecten van Tzu-chi recycling en behandelen iedereen specifieke sociale ontwikkeling. De sociale veranderingen die onderzocht worden zijn de transformatie van de nationale industrie (hoofdstuk 4), vergrijzing (hoofdstuk 5), een lokalisatiebeweging (hoofdstuk 6), een religieuze beweging (hoofdstuk 7), en verschuivingen in waardenoriëntatie (hoofdstuk 8).

Hoofdstuk één, *Introductie* schetst Tzu-chi recycling, introduceert de opzet ervan, de schaal, verhalen en het werk. Naast het uiteenzetten van de onderzoeksvraag, doelen en argumenten, geeft dit hoofdstuk ook een kort overzicht van Taiwan in de tweede helft van de twintigste eeuw, met een overzicht van de politieke, economische, religieuze en milieu-gerelateerde landschap, als achtergrond voor het proefschrift. Het hoofdstuk eindigt met een overzicht van de structuur van het proefschrift en de onderzoeksmethoden. Hoofdstuk twee, *Theoretische uitgangspunten: Afval en Nostalgie*, bespreekt wetenschappelijke literatuur vanuit twee perspectieven. Het ene bekijkt afval vanuit sociologische invalshoek, en het andere focust op nostalgie. Het hoofdstuk legt uit hoe elk van deze twee bijgedragen heeft aan de onderzoekspositie en analytische benaderingen.

Hoofdstuk drie, *Recyclingprogramma: Taiwan en Tzu-chi* plaatst het Tzu-chi recyclingprogramma in de context van Taiwans nationale recyclingsysteem. Het hoofdstuk beschrijft daarnaast vijf componenten van het programma: soorten vrijwilligers, recyclinglokaties, materiaalindelingen, de administratieve krachten, en institutionele partners. Ook volgt hier een kort overzicht van de huidige recyclingbeweging in Taiwan. Verder presenteert het hoofdstuk de industriële logistiek-netwerken met een vergelijking tussen drie nationale recyclingkanalen: lokale overheid, private ondernemingen, en Tzu-chi.

Hoofdstuk vier, *Wegwerp-arbeidskracht* en hoofdstuk vijf, *Vrijwilligers en hun werk*, gaan allebei over de eigenschappen van recyclingswerk en de manieren waarop vrijwilligers hun werk voor Tzu-chi begrijpen. Ieder biedt een ander maar complementair perspectief; het ene vanuit een structureel economisch perspectief en het ander vanuit de persoonlijke ervaring. Beide hoofdstukken betwisten de bestaande wijsheid over Tzu-chi recycling, die wordt gedomineerd door aannames van ideologische drijfveren en een focus op gecommisioneerde vrijwilligers. Hoofdstuk vier belicht hoe de vrijwillige deelname in Tzu-chi

recycling verankerd ligt in de historische ontwikkeling van industrialisatie in Taiwan. Hoofdstuk vijf stelt dat de industriële en arbeidsintensieve aspecten van Tuz-chi recycling - de somatische expertise, de stilzwijgende kennis, de gemeenschappelijke werkomgeving - een bekend zelfbeeld oproepen bij de oudere en gepensioneerde vrijwilligers, en nieuwe betekenissen aannemen in een vergrijzende samenleving.

Hoofdstuk zes, *(Her)scheppen van de gemeenschappen en lokaliteit*, richt de aandacht op de Tzu-chi recycling-gemeenschap en lokale afvalverzamelingsnetwerken. Door een analyse van de casus van de Jiaoxi Linmei buurtrecycling laat dit hoofdstuk de wijdverbreide rol van (Tzu-chi) recycling zien in de nationale beweging met haar basis in de gemeenschappen in de jaren 1990 en 2000, en laat verder zien dat de ontwikkeling van Tzu-chi recycling gemeenschappen een realisatie is van een nostalgische zucht naar lokaliteit. Afval krijgt in deze context een symbolische waarde in sociale uitwisseling; recycling als een ouderwetse bezigheid wordt 'gerecycled' tot een moderne burgerlijke samenleving. Het hoofdstuk eindigt met de propositie dat het Jiaoxi recycling netwerk een voorbeeld is van een nieuw soort lokale factie die is opgekomen door de lokalisatiebeweging, en illustreert hoe lokale politiek gecompliceerd wordt door de winsten en politieke kansen die recycling met zich meebrengt.

Hoofdstuk zeven, *Recycling en religie: Een humanistisch-boeddhistische aanpak*, en hoofdstuk acht, *Het culturele project van recycling: Traditionele Orde en Nostalgisch Ecologisme*, analyseren Tzu-chi's institutionele milieudiscours. Beide hoofdstukken stellen dat milieuproblemen voor Tzu-chi culturele vraagstukken zijn. De organisatie Tzu-chi biedt een discours waarin wereldwijd ecologisme cultureel vertaald wordt, met recycling als een regionaal gecontextualiseerde oplossing. Hoofdstuk zeven verkent het verhaal van Tzu-chi recycling in relatie tot de boeddhistische identiteit van de organisatie, en hoofdstuk acht focust op de bredere culturele context van de organisatie. In dialoog met de literatuur rondom religie en ecologie laat hoofdstuk zeven zien hoe Tzu-chi boeddhistische concepten gebruikt om uit te leggen wat milieudegradatie en recycling inhoudt. Het hoofdstuk betoogt dat recycling een van vele tussenschakels is voor de organisatie om haar religieuze doelen te behalen: boeddhisme seculariseren en de sociale status van boeddhisme in Taiwan bevorderen. Hoofdstuk acht bekijkt de aspecten van het discours waarin andere klassieke Chinese filosofische domeinen naar voren komen: voornamelijk confucianisme en daoïsme. Het oppert een conceptueel schema van 'ordelijke puurheid' om Tzu-chi's representaties van een ideale omgeving/ ideaal bestaan te begrijpen. In plaats van

spreken van een tweedeling tussen natuur en cultuur, articuleert Tzu-chi een transcendente kijk om geest, menselijke relaties en fysieke organismen (de planeet en het menselijk lichaam) te verbinden. Dit hoofdstuk concludeert dat Tzu-chi's milieu-discours een cultureel product is van de nostalgische drang van de organisatie om traditionele orde te bepleiten.

Het laatste hoofdstuk vat de belangrijkste bevindingen van dit proefschrift samen in drie delen: Taiwan en Tzu-chi recycling, hoe Tzu-chi recycling werkt, en het recyclen van het verleden en de culturele politiek van nostalgie.

Dit proefschrift stelt dat Tzu-chi recycling een beweging is die mogelijk gemaakt wordt door uitvoering te geven aan nostalgie. In de culturele politiek van nostalgie is het verleden een bron van sentimenteel verlangen en utopische inbeelding, maar ook een coping-mechanisme. In handelen en standpunten herdefiniëren leden die met Tzu-chi samenhangen - tijdelijk daklozen in onze hedendaagse maatschappij - recycling als een strategie die gericht is op het verleden. Het wordt een instrument van verlossing dat zij gebruiken om om te gaan met de verschillende consequenties van moderniteit. In het proces 'recycelt' Tzu-chi recycling naast afval ook de mensen van wie de arbeidskracht en capaciteiten achterhaald zijn; een oudere populatie, met een abdicatieve religieuze kijk op de wereld, een traditionele kijk op moraal en sociale mechanismen. Dit proefschrift stelt dan ook dat het fenomeen van Tzu-chi recycling zelf een manifestatie is van maatschappelijk systeem van waardeherstel, waarmee het 'afgedankte verleden' van de maatschappij gerecycled wordt.

Verder illustreert het proefschrift dat afval de kern is van betekenisvolle en gecoördineerde sociale activiteiten; het maakt ons tot wat we zijn en is niet zomaar een vluchtig bijproduct van de productieve activiteiten in een maatschappij. Activiteiten rondom afval in Tzu-chi recycling geven de vrijwilligers een manier om hun subjectiviteit en autonomie in de praktijk te brengen. Op het niveau van de gemeenschap weven de afvalstoffen lokale netwerken om het nationale project van lokaliteitsvorming te verwezenlijken. Op institutioneel niveau staat het Tzu-chi toe om haar religieuze doelen en haar grote nostalgische project te verwezenlijken: traditionaliteit reproduceren.

Het proefschrift demonstreert dat de Tzu-chi recycling beweging plaatsvond in een historische samenloop van drastische sociale verandering in Taiwan in de jaren 1990 en 2000. Het is een resultaat van de politiek-economische momentum in post-industrieel Taiwan, de vraag naar oplossingen voor afval, en de afdanking van arbeid toen de industrie van handwerk overging op high-tech productie.

Daarnaast maakt Tzu-chi recycling strategisch gebruik van et ongelijke politieke momentum van post-autoritair Taiwan en haar zucht naar lokale identiteit in de context van gemeenschappen. Politieke macht decentraliseerde in die tijd en maakte ruimte voor religieuze machten om deel te nemen aan seculiere activiteiten.

Het proefschrift beschrijft verder door middel van drie mechanismen hoe Tzu-chi recycling werkt: werkzaamheden vanuit de gemeenschap, afhankelijkheid van niet-gecommissioneerde individuele vrijwilligers, en institutionele steun vanuit het hoofdkantoor. Ten eerste brengt de verzameling van afval de verzameling van mensen met zich mee. Gebaseerd in de praktijk van het dagelijks leven, en met lokale kennis worden Tzu-chi recycling gemeenschappen middelpunten waarin lokale identiteit en solidariteit worden gecultiveerd. Gebaseerd op wederkerige mechanismen van sociale uitwisseling worden materialen omgezet in sociale, politieke en economische en andersom. Ten tweede vormen niet-gecommissioneerde lokale vrijwilligers het merendeel van de kracht achter Tzu-chi recycling. Al het werk rondom afval wordt uitgevoerd door de gratis arbeid van de vrijwilligers, die meestal achtergronden hebben als atypische manuele arbeiders. De karakteristieken en omgeving van het werk voor Tzu-chi recycling laten een typische werkomgeving zien die voor vrijwilligers bekend is. Hierdoor wordt het recyclingsstation een buurtcentrum dat functioneert als een alternatieve bestemming, waar ook andere welzijnsondersteuning beschikbaar is. Ten derde opereren Tzu-chi recycling gemeenschappen weliswaar lokaal en onafhankelijk, maar er is wel een institutioneel karakter. Het administratieve team in het hoofdkantoor, het leken-communicatienetwerk en discursieve representaties: die vormen een overkoepelend institutioneel ondersteuningssysteem dat de Tzu-chi recycling gemeenschappen verbindt door middel van gedeelde identiteiten en motieven.

